

שמן על בד

מתוך נופים, ספק נופים צומחת לה תבנית לעתים נוקשה אך תמיד פשוטה. לאחר שנים מספר בהן ציירתי נופים מעורפלים אמורפיים לחלוטין, חסרי זהות (מתוך החלטה להמנע מאזכורו של אוביקט או אלמנט מוכר) לראשונה אני מצייר את אותם נופים שמתוכם, כעת, צצה התבנית שכאילו היתה מוצנעת בהם תמיד כלוויתן המגניח מהים. אני חושב שהטבע ככל שיהיה אמורפי מכיל בתוכו את אפשרות החלוקה; את התבנית והתבנית הזו - הסטרוקטורה מרתקת אותי. מול התבנית נמצא השלד. הקונסטרוקציה שהינה תמיד מעשה ידי אדם. עבורי מעשה ידי אדם בטבע הוא בבחינת שיא של אופטימיות: הכביש, הגשר, השדה החרוש, קוי השקיה, שובר הגלים, הבית, הינס השלד של הנופים. התערבות האדם בטבע מרתקת ומשמשת מקור לעבודות. היחס שבין התבנית הקדמונית - הטבע האמורפי והשלד מעשה יד אדם, כמוהו כדיאלוג נצחי שבין אדם לטבע, שבין האדם לדומם.